

Overzicht van de belangrijkste tertiaire haaien en roggensoorten:

Aflevering I, Het Paleoceen

Allereerst een soortenlijstje van de in België gevonden soorten in de Paleocene lagen. In Nederland komt geen paleoceen voor, dus dit wordt niet besproken. Alle gegevens zijn naar M. Leriche.

Acanthias orpiensis	✓ Odontaspis macrota
Acanthias minor	✓ Odontaspis Rutoti
Squatina prima	✓ Odontaspis cuspidata
Myliobatis Dixoni	✓ Odontaspis crassidens
Notidanus Loozi	✓ Lamna appendiculata
Synechodus eogaenus	✓ Lamna verticalis*
Cestracion sp.	✓ Otodus obliquus
Scyllium Vincenti	✓ Oxyrhina nova
Ginglymostoma trilobata	
Scapanorhynchus (O.) subulatus	
Odontaspis Bronni	

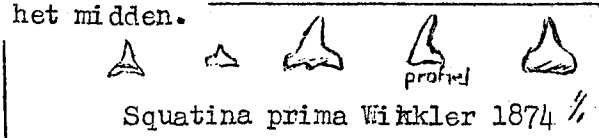
Leriche beschrijft nog de soort Lamna Vincenti, maar later is gebleken dat deze dezelfde is als L. verticalis. (zie vande Goyen, 1937). 2

Acanthias is een broertje van de tegenwoordige Doornhaai, *Acanthias vulgaris*. Gewoonlijk heeft het dier kleine tandjes, maar de soort *A. orpiensis* heeft voor z'n soort grote tanden. De tand heeft een zeer brede basis. De kroontop staat uit het midden en is naar achteren gericht. Het geheel heeft wel wat weg van een langgerekte *Galeocerdo*. De tand kan plaatselijk gezaagd zijn, onder de overhellende kroon. De wortel heeft een bobbeltje in het midden.

De tweede *Acanthias*soort, - minor is kleiner. De plaats waar de vorige gezaagd was is hier glad en bol.

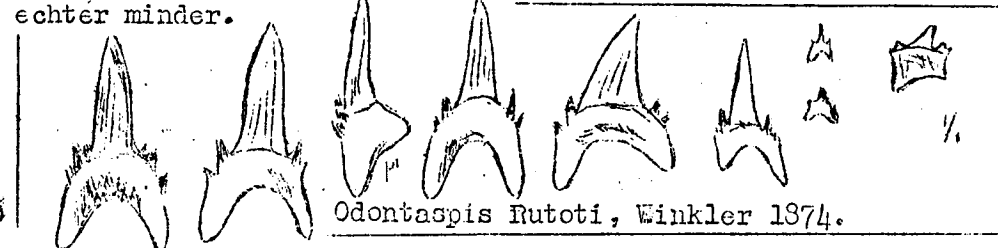
Squatina prima is voor z'n soort weer een grote tand. De basis is bij de meeste tanden weinig breder dan de hoogte. De kroonspits wijst weinig achterwaarts. De wortel weer met zo'n knobbeltje in het midden.

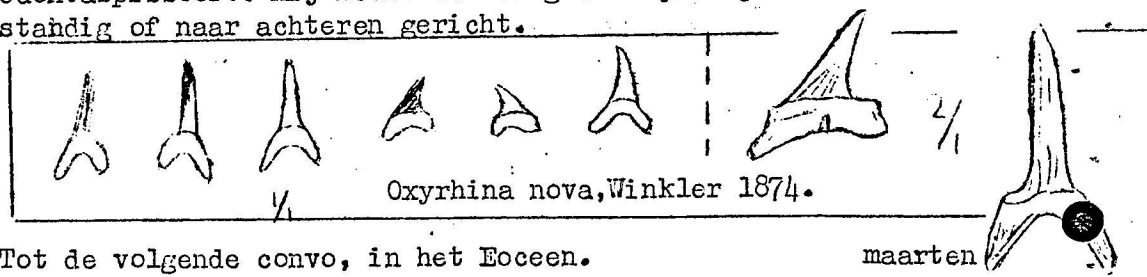
Notidanus Loozi is een zeldzame maar leuke soort. We zullen deze soort vergelijken met de andere *Notidanus*achtigen. Voor de hoofdspits heeft *N. primigenius* een scherpe, maar niet sterke *N. Loozi* heeft echter op deze plaats een sterke, goed ontwikkelde getandheid. De spitsen achter de hoofdspits wijzen veel sterker naar achteren als bij de andere soorten. De achterste spits kan zelfs een hoek van 90° maken met de hoofdspits. Totaal heeft deze soort minder spitsen als de andere soorten.

Scorpaenium Vincenti, zie figuur: 2/ //

Veerreweg de mooiste soort is *Odontaspis Rutoti*, een tand met soms een hele baard van zijtandjes. De soort werd vrij groot. De worteltakken staan niet sterk naar buiten gericht. De kroon is slang en rechtstandig of iets naar achteren gericht en meer driehoekiger. De mondhoeaktanden hebben een brede en grote wortel met een klein naar achteren gericht spitsje erop. Deze tand heeft ook zijtandjes, echter minder.

Een andere leke paleoceensoort die echter minder bekend is, is *Oxyrhina nova*. Dit genus wordt tegenwoordig als *Isurus* beschreven. Het is een kleine soort. Op het eerste gezicht lijkt de soort veel op een kleine Odontaspissoort. Hij heeft echter geen zijtandjes. De kroon is rechtstandig of naar achteren gericht.

Tot de volgende convo, in het Eoceen.

Er zijn nog steeds enkele mensen die hun contributie nog niet betaald hebben. Doe je het eens? Dank je.